Opzoekwerk van patiënten

Haio: Ooms Jana , U.G.
Promotor: WILLEMS Sara , U.G.
Praktijkopleider: CLAES Ingeborg , De Wachter Sofie , TEMMERMAN Ruth

Context: Door de toenemende digitalisering zoeken steeds meer patiënten, in het bijzonder ouders van jonge kinderen, online gezondheidsinformatie op via het internet. Dit kan hun verwachtingen, bezorgdheden en beslissingen beïnvloeden en zo ook de dynamiek van de consultatie veranderen. Ondanks deze evolutie is er nog beperkte kennis over hoe dit concreet vertaalt in de huisartsenpraktijk. Deze studie heeft als doel te onderzoeken hoe het systematisch bevragen van het online opzoekgedrag van ouders de consultatie beïnvloedt.

Onderzoeksvraag: Hoe beïnvloedt het systematisch bevragen van het online opzoekwerk van ouders van kinderen de consultatie in de huisartsenpraktijk? Een praktijk verbeterend project.

Methode: Er werd een praktijk verbeterend project uitgevoerd in twee huisartsenpraktijken. Gedurende twee periodes werden korte vragenlijsten van zes vragen afgenomen door de artsen tijdens de consultaties van kinderen (0-12j). Hiermee werd gepeild naar het online opzoekgedrag van de ouders, de inschatting van de betrouwbaarheid van de geraadpleegde informatie (door zowel arts als patiënt) en de impact van de bevraging op de consultatie volgens de arts.

Resultaten: Er werden 121 vragenlijsten afgenomen. 28% van de ouders zocht voorafgaand aan de consultatie gezondheidsinformatie op, voornamelijk via zoekmachines en in mindere mate via artificiële intelligentie. Het systematisch bevragen van dit opzoekgedrag beïnvloedde 30% (36/121) van de consultaties. In 39% (14/36) van deze gevallen leverde dit bijkomende informatie op voor de arts, terwijl in 50% (18/36) een aanpassing in het handelen van de arts werd gerapporteerd, zoals het geven van extra uitleg of advies rond online informatie. In 11% (4/36) werd een combinatie van beide effecten gezien. Een verandering in de consultatie trad op bij zowel patiënten die vooraf informatie hadden opgezocht als bij patiënten die dit niet hadden gedaan.

Conclusie: Het systematisch bevragen van het online opzoekgedrag van ouders beïnvloedde ongeveer één derde van de consultaties en leidde voornamelijk tot positieve veranderingen. Hierdoor bekwam de arts meer informatie of kreeg de patiënt bijkomende uitleg en advies. Opvallend is dat dit effect ook werd gezien bij patiënten die vooraf geen informatie hadden opgezocht, wat suggereert dat deze interventie op zich een opening creëert voor overleg. Gezien de beperkte steekproefgrootte en snel evoluerende context is verder onderzoek nodig, onder andere naar de langetermijneffecten en de toekomstige rol van artificiële intelligentie.